

JE TANGO LAHKO ZA TRI?

V Kulturnem domu Črnomelj je bila 30. novembra na ogled premierna uprizoritev gledališke predstave *Tango za tri* v izvedbi ZIK Teatra. Gre za novo dejavnost Zavoda za izobraževanje in kulturo Črnomelj, ki se usmerja v razvoj gledališke umetnosti ter kulture med mladimi. Otrokom, mladostnikom in starejši mladini ponuja možnost vključevanja v gledališko skupino in sam proces nastanka predstave - od scenarija, kostumografije, scenografije, režije pa vse do igranja. Starejšo sekcijo ZIK Teatra tvorijo bivši člani študentske Gledališke skupine KBS.

Zgodbo je napisala in režirala Nastasja Schweiger, vodja ZIK Teatra, ki je povedala, da je ideja za igro že dolgo zorela v njeni glavi, saj jo že od nekdaj zanimajo zgodbe o dogajanju med drugo svetovno vojno na belokranjskih tleh. »Pripovedoval mi jih je moj dedek, sosede, ogromno pa sem o njih prebrala in jih raziskovala. Letos sem začela tudi s službo na ZIK Črnomelj, kjer je moje področje dela gledališka vzgoja mladih, torej ZIK Teater, pa tudi predstavljanje Kulturnega doma Črnomelj kot kulturnega spomenika. V njem je leta 1944 svojo prvo predstavo uprizorilo Slovensko narodno gledališče, prav tako pa so v njem bili položeni temelji slovenske državnosti. In ker je letos od tega minilo tudi 75 let, sem se odločila stvar obeležiti z gledališko igro, ki se v določenih fragmentih dotika tudi omenjenega dogajanja. Za navdih so mi torej služile avtentične zgodbe prebivalcev, zgodovinski okvir dogajanja in pa današnja politična situacija, ki me v določenih segmentih spominja na preteklo,« pravi Nastasja.

Tango za tri govori o prepovedani ljubezni oziroma ljubezenskem trikotniku in prebivalcih Črnomlja, ki se med drugo svetovno vojno zbirajo v mestni gostilni. Tam si pripovedujejo vsakodnevne prigode, povezane z vojno. Nekoč beseda nanese na vznemirljivo situacijo v povezavi z Italijani, ki so takrat okupirali mesto. Meščani se odločijo, da

bodo stvar vzeli v svoje roke in ta problem rešili sami na dokaj neposrečen način. Toda tukaj se začne zgodba šele dobro zapletati ...

»Bistveno sporočilo, ki ga nosi predstava, je, da smo vsi ljudje - medsebojno se ne razlikujemo po političnih prepričanjih, pripadnosti, nacionalnosti, ampak preprosto zgolj po tem, ali smo dobri ali slabi. Kar bo na koncu zmagalo, pa se bodo v igri lahko odločili gledalci sami,« pojasni avtorica igre, ki je delo napisala pred pol leta v starem črnomaljskem narečju. »Ker je bil govor prezahteven in ker želimo vleči vzporednice s sodobnostjo ter širšim prostorom, sem predstavo nato ne toliko nazaj še enkrat prepisala v knjižno-pogovorni jezik s primesmi določenih narečnih besed in posledično smo z vajami začeli dokaj pozno. Igralci so tekst dobro sprejeli, kar verjetno omogoča tudi sama možnost pisanja predstave z mislijo na točno določeno osebo, ki bo gledališki lik igrala,« še pove Črnomaljka, za katero je to že šesta avtorska predstava, pod katero se je podpisala tudi kot režiserka.

»Skozi leta sem nekako izoblikovala svoj žanr igre, ki ga je težko opredeliti, a vendar mu včasih v šali rečem 'dramedija', torej mešanica med dramo in komedijo, prepleteno s petjem in plesom. Z igralci se tako trudimo narediti korak naprej na belokranjskem kulturnem področju in ravno zato ne pristajamo zgolj na komedijo in gledališče kot samo sprostitev, ampak nekako orjemo belokranjsko ledino in na različne načine nagovarjamo gledalca k razmisleku in premisleku, eden izmed močnih vidikov pa je seveda tudi smeh, ki ga *Tango za tri* tudi obeta,« je še dejala mlada režiserka, ki priznava, da je tik pred premiero že pošteno na trnih.

»Pričakovanja so z vsako igro višja - tako moja kot tudi od širše javnosti in ljudi okoli mene. To me sicer na trenutke straši, a upam, da bo vse uspelo tako, kot smo si zamislili. V vsakem primeru bom izredno ponosna na svoje igralce in hvaležna vsem tistim, ki nam ves čas stojijo ob strani.«

V uro in četrtr dolgi predstavi igrajo: Rok Babič, Eva Kavčič, Jan Hudelja, Urška Smolič, Miha Ivanetič, Nika Žunič, Veronika Plut, Miha Babič in Nina Prešeren. (mn)

